

- budowie systemu oceny produktów oraz organizacji z uwzględnieniem czynników związanych z optymalnym wykorzystaniem zasobów na etapie produkcji;
- wprowadzeniu rozwiązań technologicznych i technologii, które przyczynią się do zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko np. poprzez eliminację szkodliwych procesów i substancji lub też substytucję procesów;
- upowszechnianiu ekoprojektowania.

Przemysł

Doświadczenia ostatniego kryzysu wskazują, iż silna baza przemysłowa pozostaje czynnikiem zwiększającym odporność państw na skutki globalnych zawirowań ekonomicznych. W tym kontekście nie sposób kwestionować znaczenia uprzemysłowienia dla rozwoju gospodarczego, tworzenia stabilnych miejsc pracy oraz zamożności społeczeństwa. Przemysł odpowiada za ponad 20% dochodu generowanego w Polsce (średnia dla UE - 16%), z drugiej strony stanowi istotne źródło emisji generowanych w gospodarce. Dla emisyjności gospodarki kluczowy jest nie tylko udział przemysłu w tworzonego PKB, ale również jego struktura. Zgodnie z danymi prawie 7% polskiego PKB jest wytwarzane w branżach energochłonnych, w tym: hutnictwie, przemyśle cementowym oraz chemicznym.

Dla skutecznej transformacji niskoemisyjnej kluczowe jest zapewnienie przemysłowi warunków do dalszego rozwoju w taki sposób, by był on nowoczesny, konkurencyjny, przyjazny środowisku, a przy tym tworzył nowe miejsca pracy. Ocena stanu infrastruktury przemysłu wskazuje, że wiele gałęzi przemysłu dokonało istotnego postępu w zakresie procesów technologicznych. Niektóre z nich (np. hutnictwo) wykorzystują nowoczesne i niskoemisyjne technologie. Wobec tego ich potencjał redukcyjny nie jest wysoki, gdyż wiązałby się z poniesieniem dodatkowych, nieakceptowalnie wysokich kosztów. Sytuacja jest różna dla poszczególnych branż, jednak kluczowe (w szczególności energochłonne) branże spełniają już dziś restrykcyjne normy środowiskowe. Trwająca wiele lat systematyczna modernizacja parku maszynowego pozwala obecnie na osiągnięcie wskaźników emisyjności na poziomie BAT. Wysoki wskaźnik energochłonności, który w dalszym ciągu istotnie odbiega od średniej europejskiej, wynika natomiast z niskiego stopnia przetworzenia produkowanych w Polsce towarów.

W produkcji przemysłowej dominują branże produkujące dobra o niskiej wartości dodanej - przemysł spożywczy, drzewny i mineralny. Biorąc pod uwagę te dwa elementy charakteryzujące polski przemysł (stosunkowo wysoki poziom nasycenia sektora nowoczesnymi technologiami oraz koncentrację na produktach o niskiej wartości dodanej), można uznać, że potencjał redukcji bez istotnej zmiany struktury przemysłu jest ograniczony.

W ramach podejścia bottom-up zidentyfikowano 21 obszarów, co stanowi zaledwie 5,5% wszystkich obszarów. Zdecydowana większość z nich dotyczy inwestycji w nowe rozwiązania technologiczne w konkretnych branżach. Jednak wskazano również na konieczność zmian w procesach produkcyjnych, co docelowo może skutkować transformacją w kierunku produkcji wyrobów o wyższej wartości dodanej.

Celem Programu jest zapewnienie dalszego rozwoju sektora przemysłu, który będzie cechował się niższą emisyjnością.

